

*INTERVJU MED FRG-PERSONAL FRÅN INSATSEN
VID SKOGSBRANDEN I VÄSTMANLAND 2014*

TOBIAS KARLSSON

FRG Bergslagens Räddningstjänst (FRG-BRT)

Vem är du, och hur kom det sig att du gick med i FRG?

Jag heter Tobias Karlsson, är FRG-ansvarig i FRG Kristinehamn sedan 2012 och arbetar nu med ledning och utveckling av FRG-BRT, FRG Bergslagens Räddningstjänst. Jag har varit instruktör i Civilförsvarsförbundet sedan 2010, och har ett stort friluftsintrasse och intresse för sjukvård, vilket gjorde att Akutgruppen Värmland kändes naturligt. 2012 lämnade jag Akutgruppen för att jobba med FRG istället.

Berätta mer om FRG-BRT!

FRG-BRT (FRG Bergslagens Räddningstjänst) är en särskild större konstellation av FRG, innefattande sex kommuner (Degerfors, Karlskoga, Kristinehamn, Storfors, Filipstad och Hällefors). FRG-BRT bildades april 2013 och kom till på begäran av räddningstjänsten, som ville ha ett ökat samarbete med FRG baserat på hela deras arbetsområde. Man såg ett behov av att ha en generell ökning av tillgängliga resurser, snarare än specifika uppgifter.

Hur många FRG-are är ni?

Vi är nu 75 utbildade FRG-are, och målet är att ha utbildat 150 FRG-are under 2015. Tanken är att ha kapacitet att ställa upp med 50 personer vid ett givet tillfälle, och då räknar vi med att det tredubbla antalet utbildade behövs. Det kan tilläggas att vi bland dessa har en särskild grupp som kallas FRG-Insats, där deltagare är tvungna att göra ett uttagningsprov som är framtaget av Bergslagens räddningstjänst och FRG-BRT. På det provet säkerhetsställs att den sökande har en tillräckligt god allmän fysisk, mobilitet, styrka, tekniskt kunnande samt klarar av en lämplighetsintervju. Denna grupp jobbar tätare med Räddningstjänsten och ska klara lite tyngre fysiska uppgifter.

Hur gick det till när du själv blev utlarmad till den stora skogsbranden i Västmanland?

Vår verksamhetsledare, Pekka Kaukonen, ringde mig och berättade om branden, dess stora omfattning och att det eventuellt fanns ett scenario där samhället Norberg skulle behöva evakueras. FRG inom Örebro och Värmland fick därmed förvarning för att kunna vara beredda att bistå och förstärka vid behov. Sedan fick vi instruktioner på torsdagen den 7 augusti om att infinna oss vid stabsplatsen i Ramnäs från onsdag den 13 augusti, och vara förberedda på att byta av FRG från Dalarna under en insats som eventuellt kunde pågå i flera veckor.

Vad blev din egen uppgift?

Ca 60 FRG-are anlände från FRG-BRT samt FRG Örebro, Askersund och Bergslagen för att avlösa FRG-personal från Dalarna och Stockholm. Initialt hade Pekka Kaukonen samordningsansvaret för dessa FRG; efterhand fick jag ta över den rollen som ansvarig för de FRG-are som kom från oss. Vi kom att arbeta mellan 13 och 18 augusti.

Hur upplevde du insatsen på plats?

Överlag upplevde jag en väldigt välvilja och arbetsvilja hos människor – vi stötte på problem ibland men inget som blev övermäktigt. Allt gick att lösa! Något som var viktigt var den prestigelöshet som fanns bland alla på plats.

Hur hanterade du din roll som del av FRG:s ledningsfunktion?

FRG-arna arbetade väldigt framgångsrikt själva med att lösa sina uppgifter. Som ledare är en viktig uppgift att hantera arbetsbörda, så att ingen sliter ut sig. Alla vill väldigt mycket och det är lätt att man arbetar långa skift. Under dag 3 såg vi till att särskilt ordna personalvård och kolla att alla var ok. Jag arbetade i nära samarbete med Göran Fogelström, som fick lite funktionen av en ”parhäst” som jag kunde bolla idéer med och som kunde avlasta mig vid behov. Vi delade upp det så att jag hade övergripande ledning för våra FRG-are, medan Göran cirkulerade mer och hade koll på arbetet ute ”på fältet” så att allt gick enligt plan.

Vilka lärdomar har du dragit från insatsen vid skogsbranden?

Det är väldigt viktigt att göra ett grundligt förarbete och att veta vilka kunskaper individer och gruppen har med sig, så att när det väl gäller kan man placera rätt man på rätt plats. På så sätt blir inte uppgiften blir övermäktig för någon, utan var och en kan hjälpa till på bästa sätt efter sina kunskaper. För att uppnå detta tycker jag det är viktigt att FRG-ansvarig i sitt normala arbete med gruppen har väldigt nära kontakt med sina FRG-are, och skaffar sig en individkännedom. För att göra detta bör man träffas regelbundet och gärna även lära känna varandra genom sociala aktiviteter för gruppen.

Baserat på Västmanlandsbranden tycker jag att ett steg över FRG-ansvarig som ledningsfunktion är nödvändigt vid sådana här insatser, där många FRG arbetar tillsammans. Man bör även arbeta på så sätt att man tränas och organiserar samverkan mellan grupper i förväg, så att man är förberedd vid en eventuell insats. Jag hoppas att man överlag kommer att arbeta i samverkan över FRG-gränser mycket även framöver.

Ni gjorde ett jättejobb vid branden – vilken feedback fick ni?

Lars-Göran Uddholm, räddningsledare vid Västmanlandsbranden har ju påpekat att i början av insatsen viste han inte fullt ut hur mycket de ”blågula västarna” kunde – men efterhand som insatsen gick mot sitt slut var hans mening att ”utan FRG hade inte insatsen gått att klara av på det här sättet”. Man ska absolut inte nedvärdera vår insats, snarare tror jag att detta var ett ögonblick där FRG verkligen kom till sin rätt och visade sig som en väldigt viktig resurs.

Sjukvård hanteras internt genom Frivilliga Resursgruppen Bergslagens Räddningstjänst utanför stabsplatsen i Ramnäs.